

ЛУНІВ Андрій Миколайович (27. 11. 1883, с. Любича-Князі, нині с. Князі Томашів. повіту Люблін. воєводства, Польща — 22. 02. 1933, м. Борщів, нині Терноп. обл.) — правознавець, громадський діяч. Член НТШ (1928). Навч. у Академ. гімназії та Львів. університеті. До 1914 працював пом. адвоката. З поч. 1-ї світової війни мобілізований до австро-угор. армії, воював у 89-му піхот. полку. Від листопада 1918 — референт Держ. секретаріату військ. справ ЗУНР у

Тернополі і Станіславі (нині Івано-Франківськ); вів переговори з Директорією УНР щодо постачання зброї для УГА. Згодом — сотник, начштабу 10-ї Янів. бригади УГА. У червні 1919 брав участь у Чортківській офензиві. Від лютого 1920 служив у Червоній УГА. В квітні 1920 заарешт. чекістами і на деякий час ув'язнений в Одесі. Повернувся 1921 у Галичину. Здобув докторат із права і відкрив власну адвокат. канцелярію в Борщеві. Брав участь у діяльності укр. організацій і т-в, зокрема 1921–23 очолював філію товариства «Просвіта», від 1926 входив до повіт. комітету УНДО, від 1928 був головою нагляд. ради повіт. союзу кооперативів. Автор істор.-краєзн. розвідки про рідне село, брошури «Більшовики на Україні» (1930). Трагічно загинув.

Основні праці

Любича-Князі. Причинки до історії сіл волоського права в Галичині // Зап. НТШ. 1929. Т. 15.

Рекомендована література

1. Др. Андрій Лунів, б. сотник УГА // Літопис Червоної Калини. 1933. Ч. 4
2. Гуцал П. З. Українські правники Тернопільського краю: Біогр. довід. Т., 2008.

[П. З. Гуцал](#)

Бібліографічний опис:

Лунів Андрій Миколайович / П. З. Гуцал // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59273>. — Останнє поновлення : 2021.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).